

descoperă cel mai mic parc național din România

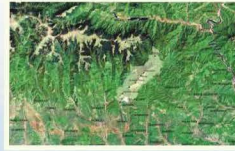
Parcul Național Buiula - Vânturarița

Cuprins:

Pagina 1 - Cadrul general

Paginile 10-11 - Harta turistică

Pagina 2 - Administrarea

Paginile 12-14 - Trasee turistice

Pagina 3 - Relieful

Pagina 15 - Obiective turistice naturale

Pagina 4 - Carstul

Pagina 16 - Obiective cultural-istorice

Pagina 5 - Geologia

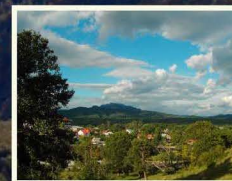
Pagina 6 - Hidrologia

Pagina 17 - Sport

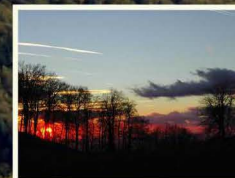
Pagina 7 - Biodiversitatea

Pagina 18 - Comunitățile

Pagina 8 - Flora

Pagina 19 - Obiective turistice în zonă

Pagina 9 - Fauna

Pagina 20 - Tradiții

1. Cadru general

Parcul Național Buila-Vânturarița, viitor sit al Rețelei Ecologice Europene **NATURA 2000**, a fost înființat prin **H.G. nr. 2151/2004** în urma studiilor și demersurilor realizate de **Asociația Kogayon**, organizație neguvernamentală de protecție a mediului cu sediul în Comuna Costești și este administrat de către RNP Romsilva în parteneriat cu Asociația Kogayon.

Parcul are o administrație, cu sediul în Horezu, a cărei activitate este supervizată de Consiliul Științific, alcătuit din 15 cercetători, iar implicarea comunităților locale se face prin Consiliul Consultativ, alcătuit din reprezentanți ai tuturor factorilor interesați.

Este cel mai mic parc național din România, cu o suprafață de 4186 ha, fiind situat în Județul Vâlcea, în sudul Munților Căpățâanii, pe teritoriul localităților Costești, Bărbătești și Băile Olănești.

Parcul cuprinde creasta calcaroasă liniară a Masivului Buila-Vânturarița, cu o lungime de cca 14 km, de la vest de Cheile Bistriței vâlcene, până la est de Cheile Olănești (Folea), creastă dominată de cele două vârfuri care dau numele masivului: Vârful Buila (1849 m) și Vârful Vânturarița Mare (1885 m). Masivul, prezintă caracteristicile specifice reliefului carstic, cu numeroase forme exocarstice (chei, abrupturi calcaroase, doline, câmpuri de lapiezuri, grohotișuri calcaroase, hornuri, ace, strungi) și endocarstice (peșteri și avene).

Datorită caracterului de insularitate și accesibilității dificile, în masiv s-au păstrat nealterate numeroase elemente ale patrimoniului natural: habitate naturale, păduri virgine, numeroase specii ocrotite ale florei și faunei, situri mineralogice și paleontologice, peșteri.

Un element de atracție și valoare suplimentar al parcului îl constituie existența în perimetrul acestuia sau în imediata apropiere a numeroase obiective cultural-istorice: mănăstirile Arnota, Bistrița, Horezu, Frăsinei, schiturile Pătrunsa, Păhomie, Jezer, Bradu, Jgheaburi, bisericile fostelor schituri 44 Izvoare, Păpușa, Peri, bisericile rupestre din Peștera Liliiecilor, alte monumente din localitățile din zonă, precum și tradițiile, obiceiurile și arhitectura tradițională din satele de la poalele muntelui.

2. Administrația parcului

Cadrul legislativ

Parcul Național Buila-Vânturarița, a fost înființat prin **HG nr. 2151/2004**, hotărâre în care sunt trecute suprafața (4186 ha), descrierea detaliată a limitelor și zonarea internă.

Pe teritoriul parcului se aplică legislația de mediu în vigoare și cea specifică ariilor protejate, precum și alte acte normative cu aplicabilitate la nivel național. Dintre acestea cele mai importante sunt:

- **OUG nr. 236/2000** privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată și modificată prin **Legea nr. 462/2001** și prin **Legea nr. 345/2006**;
- **OUG nr. 195/2005** privind protecția mediului, aprobată prin **Legea nr. 265/2006**.

Administrația Parcului Național Buila-Vânturarița, cu sediul în Horezu a fost constituită în februarie 2006, fiind asigurată de către Regia Națională a Pădurilor Romsilva, în baza unui contract semnat cu Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, în parteneriat cu Asociația Kogayon, organizație neguvernamentală din Costești-Vâlcea, conform unui protocol de colaborare.

Administrația este formată din 10 angajați: director, responsabil relația cu comunitățile, educație ecologică și turism, biolog, economist, informatician, șef pază și 4 rangeri.

Administrația Parcului Național Buila-Vânturarița are ca principal obiectiv realizarea Planului de Management al parcului și asigurarea implementării măsurilor prevăzute în acesta, cu respectarea legislației în vigoare, cu implicarea tuturor factorilor interesați și în spiritul realizării obiectivelor principale ale parcului: conservarea patrimoniului natural și dezvoltarea ecoturismului.

Activitatea administrației este supervizată de **Consiliul Științific al Parcului Național Buila-Vânturarița**, a cărei componență a fost propusă de Administrația parcului, avizată de către Academia Română Comisia pentru Ocrotirea Monumentelor Naturii și aprobată prin **Ordinul Ministrului Mediului și Gospodăririi Apelor nr. 630/16.06.2006**:

1. **Dr. Dănuț Călin** - președintele Consiliului Științific, Institutul de Geografie al Academiei Române
2. **Dr. Ing. Iovu Adrian Biriș**, secretar științific Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice București
3. **Ing. Cosmin Botez**, director Parcul Național Buila-Vânturarița
4. **Florina Ciubuc**, Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor
5. **Dr. Nicolae Crăciun**, Facultatea de Biologie, Universitatea București
6. **Drd. Corin Dobrinescu**, Ageția Județeană de Protecție a Mediului Vâlcea
7. **Drd. Monica Huidu**, biolog Parcul Național Buila-Vânturarița
8. **Dr. Cristian Lascu**, redactor șef National Geographic Romania
9. **Lector Dr. Iuliana Lazăr**, Facultatea de Geologie și Geofizică, Universitatea București
10. **Ing. Viorel Marinescu**, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale
11. **Dr. Simona Mihăilescu**, Comisia pentru Ocrotirea Monumentelor Naturii - Academia Română
12. **Ing. Sorin Petrescu**, director tehnic Direcția Silvică Rm. Vâlcea
13. **Dr. Gheorghe Ploaie**, Comisia pentru Ocrotirea Monumentelor Naturii Vâlcea
14. **Drd. Florin Stoican**, președinte Asociația Kogayon
15. **Ing. Mircea Vergheteș**, Șef Serviciu Arie Protejate Regia Națională a Pădurilor Romsilva

Consiliul Științific se întrunește de două ori pe an sau ori de câte ori este nevoie, este organismul care avizează activitățile desfășurate în parc, analizează activitatea Administrației și respectarea prevederilor din Planul de Management al parcului, propune și ia măsuri pentru remedierea problemelor.

Participarea factorilor interesați se face prin **Consiliul Consultativ al Parcului Național Buila-Vânturarița**, format din reprezentanți ai tuturor factorilor interesați, la propunerea Administrației parcului: autorități județene și locale, proprietari și administratori de teren, instituții și organizații interesate. Componența Consiliului Consultativ a fost aprobată prin **Ordinul Ministrului Mediului și Gospodăririi Apelor nr. 568/06.06.2006**.

3. Relieful parcului

Din punct de vedere altimetric, cota maximă este 1885 m (Vârful Vânturarița Mare) iar cea minimă la 550 m (ieșirea Bistriței din chei). Rezultă o medie altitudinală de 1218 m. Altitudinile de peste 1800 m ocupă două areale mici în partea centrală a Masivului, în jurul vârfurilor Buila și Vânturarița, însumând doar 1,4% din suprafață. Între 1400 și 1800 m se situează întreaga parte centrală a Masivului și insular, Muntele Stogu, totalizând 14,5% din suprafață. Cea mai mare extindere o ocupa intervalul 1000 - 1400 m, fiind prezent în Muntele Arnota și Muntele Cacova. Acest interval altitudinal însumează 56,6% din suprafață. Partea aflată sub 1000 m ocupă 27,3%.

Vf. Stogu

Masivul Buila-Vânturarița prezintă caractere specifice creștelor calcaroase liniare și insulare.

Culmea principală are o lungime de circa 12 km, cu caracter unitar doar între Cheile Costești și Cheile Cheii, cu o mică întrerupere în zona Curmătura Builei, unde cuvertura sedimentară a fost erodată.

În rest este fragmentată de către râurile care au săpat chei (de la vest la est: Bistrița, Costești, Cheia și Olănești), care separă două masive: Arnota (sud-vest, între râurile Bistrița și Costești) și Stogu (nord-est, între râurile Cheia și Olănești), care au o înfățișare diferită de aceea a culmii principale. Creasta are aspect accidentat, doar pe zone restrânse având platouri netezite (Muntele Cacova și Muntele Albu), trăsătura dominantă fiind cea de culme în trepte, dominată de vârfuri rotunjite (Piatra, Buila) sau ascuțite (Vânturarița).

Relieful carstic este dezvoltat pe calcare jurasice și prezintă numeroase forme de relief specifice zonelor calcaroase: sectoarele de chei, peșteri (aprox.100), în special în bazinele hidrografice Cheia și Bistrița, arcade naturale, doline, hornuri, abrupturi calcaroase, câmpuri de lapiezuri, strunji, ace.

Sectorul nordic al culmii principale are aspectul unei crește ascuțite și zimțate, chiar dacă înălțimea descrește treptat.

Eroziunea și dezagregarea au detașat martori de eroziune reziduali cu formă de turnuri sau ace, unii de dimensiuni mari (35 m), în special pe versantul vestic al masivului. Culmile secundare sunt în general scurte (sub 1 km) și cad în trepte accentuate spre est. Doar în Muntele Cacova apar culmi netede, iar sectoarele de culmi rotunjite din Munții Cacova și Piatra.

Vf. Stogșoare

Curmătura Builei - Hornurile Popii

4. Relieful carstic

Creasta calcaroasă a Masivului Buila-Vânturarița, prin dispunerea ei pe direcția SV-NE, a constituit și constituie o barieră pentru râurile care adună apele de pe versanții sudici ai Munților Căpățanii. Râurile, nevoite să ocolească zona centrală, au reușit să străpungă această barieră numai la cele două extremități: în partea de sud-vest râurile Bistrița și Costești au săpat spectaculoase chei între care este cuprins Muntele Arnota:

- **Cheile Bistriței**

- **Cheile Costești**

iar în partea de nord-est râurile Cheia și Olănești au tăiat:

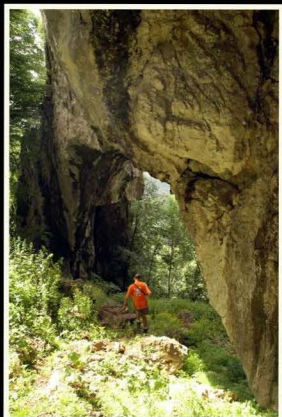
- **Cheile Cheii**, printre cele mai sălbatice din țară, prezentând, pe o lungime de peste 1 km, cascade, marmite, săritori, pereți abrupti

- **Cheile Olănești**

Cheile Costești

Pe lângă cele 4 sectoare de chei, există și alte forme exocarstice, reprezentate de pereți abrupti, hornuri, ace, strungi, câmpuri de lapiezuri, arcade, doline.

Casa de Piatră

Relieful Masivului Buila-Vânturarița, este constituit pe calcare jurasice, prezentând numeroase forme de relief exocarstice și endocarstice.

Peștera Urșilor

Formele endocarstice sunt mult mai bine reprezentate, în parc fiind peste 100 de peșteri și câteva avene, situate în special în Cheile Cheii și Cheile Bistriței.

Masivul Buila-Vânturarița reprezintă cel mai estic areal din Carpații Meridionali care adăpostește faună troglobiontă, de aici importanța biospeologică foarte mare.

Dintre peșterile din Masiv, 10 sunt declarate arii protejate prin Legea 5/2000:

- Peștera Caprelor
- Peștera Liliiecilor (Sf. Grigorie Decapolitul)
- Peștera Munteanu Murgoci
- Peștera Pagodelor
- Peștera Rac
- Peștera Valea Bistrița
- Peștera cu Lac
- Peștera cu Perle
- Peștera Arnăuților
- Peștera Clopot

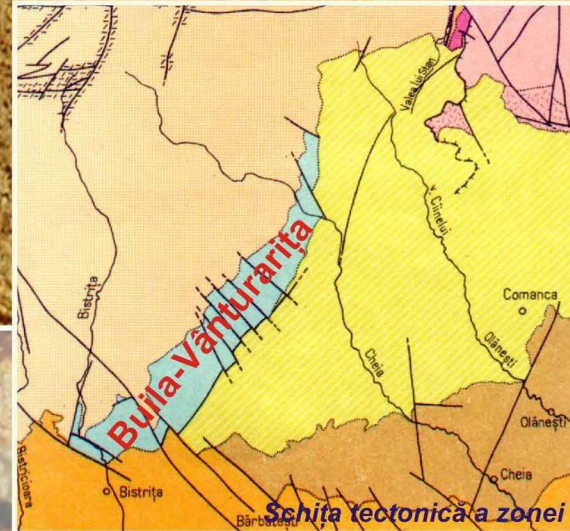
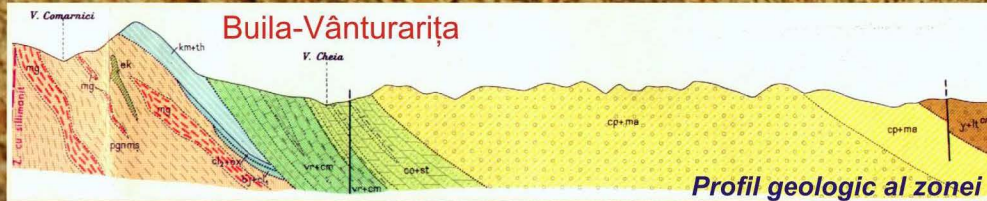
Peștera cu Lac

5. Geologia Masivului Buila-Vânturarița

Masivul Buila-Vânturarița este constituit în cea mai mare parte din calcare jurasic superioare, depozitate în urmă cu 150 milioane de ani prin formarea de către organismele marine prin bioconstrucție (alge, corali) și bioacumulare (gasteropode, bivalve, echinide, foraminifere, etc.). Ulterior, reciful a fost ridicat peste nivelul mării și deplasat tectonic până în locul unde se află azi.

Pe teritoriul parcului există câteva puncte de interes geologic: situri fosilifere și mineralogice.

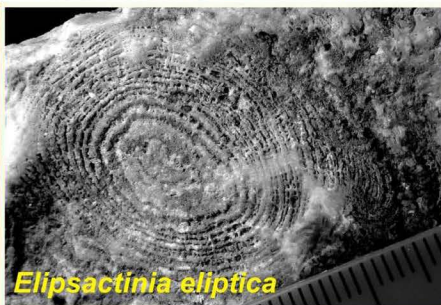

Din punct de vedere tectonic, Masivul Buila-Vânturarița face parte din orogenul carpatic, din Pânza Getică, unitate pusă în loc în Senonian, în cadrul tectogenezei laramice. Pânza este alcătuită din formațiuni cristalofiliene prealpine și dintr-o cuvertură sedimentară. Aceste depozite sedimentare au fost supuse proceselor tectonogenetice în două faze. Prima discordanță însemnată este prealbiană (în urmă cu 120 milioane ani). Cea de-a doua fază getică, reprezentând șariajul principal laramic, a avut loc în Senonian (în urmă cu 80 milioane ani), când Pânza Getică a acoperit domeniul danubian.

Stratigrafia. În zonă se găsește o succesiune de depozite metamorfice și sedimentare care poate fi urmărită în întregime pe deschiderile oferite de văile celor patru râuri care traversează bara calcaroasă, săpând în aceasta câte un sector de chei.

Formațiunile cristaline. În Masiv rocile metamorfice afloră pe versanții nord-vestici, pe văile râurilor și în zona de creastă, unde ies la zi de sub depozitele sedimentare erodate (Curmătura Builei). Evoluția metamorfică se înscrie în intervalul de timp al ciclului Varisc (300-350 milioane ani).

Rocile metamorfice din domeniul Getic-Supragetic pot fi divizate în două tipuri principale de litologii: un tip dominat de calcare cristaline, amfibolite, micașturi, paragneise, cuarțite, din care lipsesc migmatitele, reprezentând metalitofaciesul de Negoii, iar cel de-al doilea este relativ sărac în roci carbonatice și amfibolitice, fiind dominat de gneise și migmatite, reprezentând metalitofaciesul de Sebeș-Lotru, în cadrul acestuia din urmă încadrându-se și formațiunile cristaline din masiv.

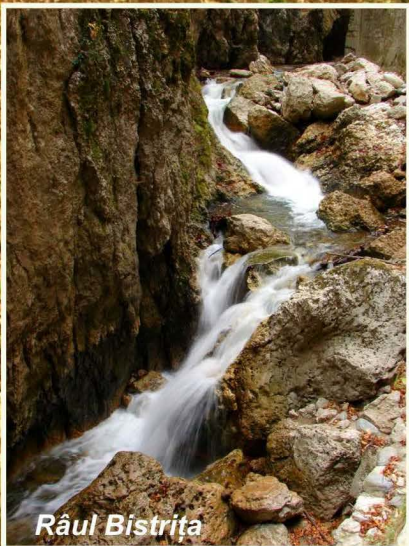
Elipsactinia eliptica

Formațiunile sedimentare. După ciclul baikalian care a generat șisturi cristaline epimetamorfice, domeniul getic a evoluat ca arie exondată. A devenit arie de acumulare în neo-Carbonifer, când s-au acumulat depozite predominant continentale. În ciclul alpin procesul de sedimentare începe după faza de exondare care a durat și în timpul Triasicului. În Jurasic se conturează o serie de zone depresionare printre care și Buila-Vânturarița. Domeniul getic este din nou exondat după tectogeneza mezocretacică.

În zona masivului succesiunea sedimentară cuprinde depozite Jurasic superioare și Cretacic inferior:

- **Bajocian-Barhonian inferior (176 - 168 milioane ani):** gresii grosiere și calcare masive, spatice, coraligene
- **Bathonian superior-Callovian inferior (168 - 162 milioane ani):** gresii calcaroase și calcare limonitice
- **Callovian mediu-superior (162 - 159 milioane ani):** gresii, microconglomerate și calcare micacee
- **Oxfordian (159 - 154 milioane ani):** șisturi marnoase, marnocalcare, calcare roșii cu jaspuri
- **Kimmeridgian inferior (154 - 152 milioane ani):** calcare fine roșii, stratificate
- **Kimmeridgian superior-Tithonian (152 - 144 milioane ani):** 250-300 m calcare recifale masive
- **Valanginian (137 - 132 milioane ani):** oosparite, pelsparite, intrapelsparite, biomicrite
- **Barremian-Aptian (127 - 112 milioane ani):** facies urgonian ce se dispune transgresiv și discordant peste formațiunile neoconiene

6. Hidrologia

Râul Bistrița

Întreaga rețea hidrografică a Masivului Buila-Vânturarița este tributară Râului Olt, prin afluenți direcți sau indirecti de dreapta ai acestuia, cu o direcție de curs, în linii mari de la nord la sud.

Principalele râuri care curg în masiv sunt, de la sud-vest la nord-est:

Bistrița, afluent al Oltului, care izvorăște din Munții Căpățâni și este formată prin unirea a două pârauri principale: Gurgui (vest), cu izvoarele în Curmătura Rodeanu și Cuca (est), cu izvoarele în Curmătura Zănoaga. Străbate bara calcaroasă a Masivului săpând chei în extremitatea sud-vestică a acesteia, adunând apele din Munții Bulzu și La Clae (versanții estici), prin numeroase pâraie (Pârâul Fântâniei, Pârâul Bulzului) și din Muntele Arnota (versantul vestic).

La capitolul **lacuri** masivul este sărac: câteva mici lacuri în dolinele din zona Muntelui Piatra, unul de baraj format prin blocarea Cheilor Costești de prăbușirile din cariera de calcar, unul de acumulare pe Valea Prislop și două mici iazuri (toplite) pe Cheile Bistriței.

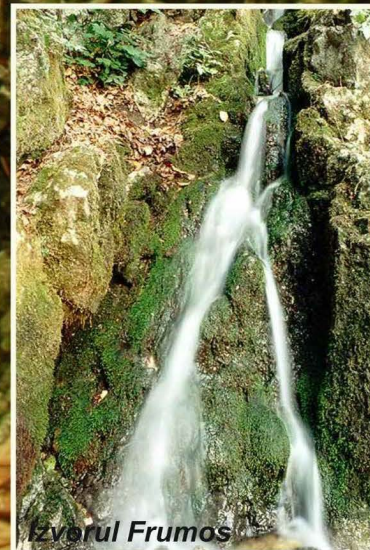
Costești, afluent de stânga al Bistriței, în care se varsă la sud de Comuna Costești, cu izvoare tot în Munții Căpățâni (Curmătura Lespezi), care adună apele de pe versanții nord-vestici ai masivului (sectorul până la Plaiul Lespezi) (Pârâiele Priboi, Voicșa, Izvorul cu Rugi, Ghelălău, Curmăturii), versantul estic al Muntelui Arnota și versantul sudic al Muntelui Cacova (Pârâul Sec sau Valea Morii). De asemenea sapă chei spectaculoase, pe traiectul unei falii importante, străbătând Masivul de la nord la sud.

Otasău, afluent de stânga al Bistriței, care își are obârșia în Curmătura Builei și adună apele de pe versanții sudici ai Munților Piatra și Albu (Valea Bulzului, Valea Pătrunsa)

Cheia, afluent de dreapta al Olăneștiului, cu izvoarele sub Vârful Preota, adună apele de pe versantul nord-vestic al masivului (Valea Rece, Comarnice), de pe cel sud-estic (Valea Ionașcu, Valea Neagră, Valea Nisipului, Comarnice), precum și din Muntele Stogu. Cheia sapă unul dintre cele mai spectaculoase sectoare de chei din țară.

Olănești, afluent de dreapta al Oltului, cu izvoare în Munții Căpățâni (Vârful Gera), care adună și apele de pe versantul estic al Muntelui Stogu. Olăneștiul sapă și un sector de chei, mai scurte dar foarte spectaculoase, bara de calcar prelungindu-se până în versantul estic al acestora.

Apele subterane au fost foarte active, generând numeroase fenomene endocarstice și exocarstice. Sunt prezente numeroase surse de apă de tipul izburilor, dintre care cel al Izvorului Frumos de lângă Schitul Pahomie este cel mai important. Altele mai mici se găsesc la nord de Curmătura Builei (La Troiță), în Poiana Scărișoara, în Poiana Pătrunsa, Costești.

Izvorul Frumos

7. Biodiversitatea parcului

Pădure de amestec

Pe teritoriul parcului există o mare varietate a tipurilor de **habitate**. Astfel, în Parcul Național Buila-Vânturarița au fost identificate 17 tipuri de habitate care au corespondent la nivel european unele dintre acestea fiind habitate prioritare:

- Tufărișuri scunde alpine și boreale;
- Tufărișuri cu *Pinus mugo* și *Rhododendron myrtifolium* (habitat prioritar);
- Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifile din *Alyso-Sedion albi* (habitat prioritar);
- Pajiști calcifile alpine și subalpine;
- Pajiști montane de *Nardus* bogate în specii, pe substraturi silicioase (habitat prioritar);
- Pajiști cu *Monilinia* pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (*Monilinion caeruleae*);
- Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor până la cel montan și alpin;
- Pajiști aluviale din *Cnidion dubii*;
- Pajiști de altitudine joasă (*Alopecurus pratensis*, *Sanguisorba officinalis*);
- Fânețe montane;

Păduri de molid și pajiști montane

Pajiște montană

- Grohotișuri calcaroase și sisturi calcaroase din etajul montan (*Thlaspietea rotundifolii*);
- Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase;
- Peșteri închise accesului public;
- Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*;
- Păduri de fag de tip *Asperulo-Fagetum*;
- Păduri dacice de fag (*Symphyto-Fagion*);
- Păduri acidofile de *Picea abies* din regiunea montană (*Vaccinio-Piceetea*).

Conform Manualului Habitadelor din România, în Parcul Național Buila-Vânturarița se găsesc peste 23 de tipuri de habitate.

8. Flora

Diversitatea floristică și faunistică a ecosistemelor este foarte mare, datorită unui complex de factori:

- relieful muntos, foarte accidentat, care a favorizat menținerea habitatelor naturale;
- frecvența mare a calcarelor la zi, marcată în relief prin sectoare de chei și mici masive izolate cu versanți abrupti, hornuri, fisuri, văi seci, grohotișuri, care adăpostesc o floră deosebită;
- climatul relativ blând, cu influențe submediteraneene, care a favorizat răspândirea unor specii termofile;
- în cadrul reliefului muntos există o diversitate mare a tipurilor de habitate.

Elementele predominante sunt, în general, cele eurasiatice (22,6%), care împreună cu cele europene (13,2%) și europene centrale

(11,2%) cuprind jumătate din totalul speciilor. Urmează apoi cele circumpolare: 9,6%; balcanice-dacice: 8,3%; alpine: 8,1%; alpine centrale: 6,8%; endemice: 6,8%; continentale: 4,9%; mediteraneene: 4,9%; ubicvitare: 3,6%.

Floarea de colț - *Leontopodium alpinum*

Stâncăriile calcaroase, însorite, care beneficiază de un topoclimat de adăpost, prezintă o serie de asociații floristice interesante; se evidențiază pajiștile de stâncărie dominate de argințică (*Dryas octopetala*), relict glaciara ce constituie aici unul dintre cele mai puternice genofonduri din țară. Se întâlnește și cetina de negi (*Juniperus sabina*) frecventă în Cheile Folea și Cheile Costești), ca și diverse plante ierboase: afin (*Vaccinium myrtillus*, *Vaccinium vitis idaea*), afin vânat (*Vaccinium uliginosum*), *Loiseleuria procumbens*, etc.

Bulbuc de munte - *Trolius europaeus*

O altă categorie de specii, care au o semnificație națională sau mondială, o reprezintă **endemitele**, specii cu o arie restrânsă la o anumită regiune naturală: Angelica (*Angelica archangelica*), Armeria alpina, ledera albă (*Daphne blagayana*), Ghințura (*Gentiana lutea*), Crucea voinicului (*Hepatica transsilvanica*), Tisa (*Taxus baccata*), Bulbucul de munte (*Trolius europaeus*).

În Parcul Național Buila-Vânturarița vegetează aproximativ 28 de specii de orhidee din cele 58 existente pe teritoriul României (după Gh. Popescu, 1974, cu modificări).

Poroinic - *Orchis* sp.

Datorită dispunerii și conformației, aici vegetează numeroase plante rare, atât specii de climă caldă, submediteraneană, cât și specii relict glaciara, endemisme, care, în consecință, trebuie ocrotite.

Pesma - *Centaurea atropurpurea*

Pentru a preciza măsura și modul în care speciile sunt amenințate sunt folosite o serie de categorii, dintre care le menționăm pe cele diferențiate de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii:

- **specii periclitate:** Papucul doamnei (*Cypripedium calceolus*), Ghințura (*Gentiana lutea*), Sângele voinicului (*Nigritella nigra*), *Nigritella rubra*
- **specii vulnerabile:** Căldărușa (*Aquilegia transsilvanica*), Tulichină (*Daphne mesereum*), ledera albă (*Daphne blagayana*)
- **specii rare:** Pesma (*Centaurea atropurpurea*), Argințica (*Dryas octopetala*), Crinul de pădure (*Lilium martagon*)

9. Fauna

O mare varietate de specii se întâlnește și în ceea ce privește fauna parcului.

Multe dintre speciile întâlnite aici sunt protejate prin convenții internaționale ratificate de România (Convenția de la Berna, Convenția de la Bonn, Convenția CITES, Directivele Habitare și Păsări ale Uniunii Europene).

Parcul Național Buila-Vânturarița, va face parte ca Sit Natura 2000 din Rețeaua Ecologică Europeană Natura 2000 și va fi parte componentă a sitului de protecție avifaunistică Cozia-Buila-Vânturarița.

Păsări: Gaia roșie (*Milvus milvus*), Șerpar (*Circaetus gallicus*), Acvila țipătoare mică (*Aquila pomarina*), Vânturelul de seară (*Falco vespertinus*), Caprimulgul (*Caprimulgus europaeus*), Presură de munte (*Emberiza cia*), Pietrar negru (*Oenanthe pleschanka*), Pietrar răsăritean (*Oenanthe isabelina*), Ciocănitoare de munte (*Picoides tridactylus*), Ciocănitoare de stejar (*Dendrocopus medius*), Buha (*Bubo bubo*), Codubatura (*Motacilla alba*), Cocoșul de munte (*Tetrao urogalus*), Fluturaș de stâncă (*Trichodoma muraria*), Corb (*Corvus corax*).

Corb - *Corvus corax*

Amfibieni: Salamandra (*Salamandra salamandra*), Tritonul (*Triturus alpestris*), Buhai de baltă cu burtă galbenă (*Bombina variegata*), Broasca roșie de munte (*Rana temporaria*), Broaca răioasă brună (*Bufo bufo*).

Șopârla de stâncă - *Podarcis muralis*

Reptile: Broasca țestoasă de apă (*Emys orbicularis*), Gușterul (*Lacerta viridis*), Șopârla cenușie (*Lacerta agilis*), Șopârla de stâncă (*Podarcis muralis*), Șarpele de alun (*Coronella austriaca*), Vipera (*Vipera berus*).

Capra neagră
Rupicapra rupicapra

Mamifere: Urs (*Ursus arctos*), Râs (*Lynx lynx*), Pisică sălbatică (*Felis silvestris*), Lup (*Canis lupus*), Capra neagră (*Rupicapra rupicapra*), Jder de pădure (*Martes martes*), Jder de piatră (*Martes foina*), Bursuc (*Meles meles*), Cerb (*Cervus elaphus*), Căprior (*Capreolus capreolus*), **lilieci:** Liliac mare cu potcoavă (*Rhinolophus ferrumequinum*), Liliac mic cu potcoavă (*Rhinolophus hipposideros*), Liliac comun (*Myotis myotis*), Liliac comun mic (*Myotis blythi*), Liliac de iaz (*Myotis dasycneme*), Liliac cu picioare lungi (*Myotis. Capaccinii*), Liliac căramiziu (*Myotis emarginatus*), Liliac cărn (*Barbastella barbastellus*), Liliac cu aripi lungi (*Miniopterus schreibersi*).

Pești: Păstrăv (*Salmo trutta fario*), Lipan (*Thymalus thymalus*), Moioaga (*Barbus meridionalis*), Clean (*Leuciscus cephalus*), Porcușorul de vad (*Gobio uranoscopus*), Zglăvoc (*Cotus gobio*).

Păstrăv - *Salmo trutta fario*

Nevertebrate:

- **insecte:** efemeroptere (*Bactis*, *Rhithrogena*, *Ecdyonurus*), plecoptere (*Isoperla*, *Chloroperla*, *Nemoura*, *Leuctra*), trichoptere (*Rhycochila*, *Sericostoma*), coleoptere: Croitorul (*Cerambyx cerdo*), Croitorul fagului (*Rosalia alpina*), *Carabus violaceus*, *Lampyris noctiluca* (Licuriciul), *Calosoma sycophanta*, Rădașca (*Lucanus cervus*), lepidoptere (*Vanessa jo*, *Vanessa urticae*, *Vanessa atalanta*), **păianjeni:** *Epeira diademata*;
- **moluște:** Melcul de livadă (*Helix pomatia*), *Cepaea sp*, *Collumela edentata*;
- **crustacei:** *Austropotamobius torrentium*

Croitorul fagului - *Rosalia alpina*

10. Trasee turistice

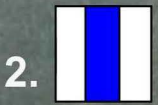
Pe teritoriul Parcului Național Buila-Vânturarița există o rețea de trasee turistice montane marcate și amenajate, integral pe suprafața acestuia sau care doar tranzitează parcul, care dă turiștilor posibilitatea vizitării parcului și a obiectivelor turistice naturale și cultural-istorice de pe suprafața sa:

Mănăstirea Bistrița - Cheile Bistriței - Între Râuri - Valea Cuca - Plaiul Zănoaga - Curmătura Rodeanu (racord cu traseul crestei principale a Munților Căpățâni)

Timp de mers: - vara: 4 ½ - 5 ½ h
- iarna: nu se recomandă

Locuri de adăpost: Cabanele silvice Între Râuri, stânila din Curmătura Rodeanu

Mănăstirea Bistrița - Mănăstirea Arnota - Vârful Arnota (1183m) - Vârful Netedu (1757 m) - Vârful Lespezi (1822 m) - Muntele Zănoaga - Vârful Govora (1958 m) - Șaua Zmeuret

Timp de mers: - vara: 8- 9 h
- iarna: nu se recomandă

Locuri de adăpost: Mănăstirea Bistrița, Mănăstirea Arnota

Satul Pietreni - Cheile Costești - Cantonul Silvic Prislop - Plaiul Netedu - Vârful Netedu (1757 m) - Vârful Lespezi (1822 m) - Muntele Zănoaga - Vârful Govora (1958 m) - Șaua Zmeuret

Timp de mers: - vara: 8- 9 h
- iarna: greu accesibil

Valea Bistrița - Valea Târnicioșului - Valea Prislop

Timp de mers: - vara: 30-45 min
- iarna: 45 min - 1h

Cabana Cheia - Curmătura Comarnice - Poiana Frumoasă - La Troiță - Muntele Cacova - Poiana Scărișoara - Satul Pietreni

Timp de mers: - vara: 7-8 h
- iarna: nu se recomandă

Locuri de adăpost: adăpostul din Poiana Scărișoara, stânila din Cacova, refugiul La Troiță

Satul Bărbătești - Dealul Siliștea - Poiana Scărișoara - Schitul Pătrunsa - Curmătura Builei - La Troiță - Valea Costești - Cantonul Silvic Prislop

Timp de mers: - vara: 5- 5 ½ h
- iarna: nu se recomandă

Locuri de adăpost: adăpostul din Poiana Scărișoara, Schitul Pătrunsa, refugiul Curmătura Builei, refugiul La Troiță, Cantonul Silvic Prislop

Satul Bărbătești - Valea Otăsăului - Valea Bulzului - Curmătura Builei

Timp de mers: - vara: 4-5 h
- iarna: greu accesibil

Locuri de adăpost: refugiul Curmătura Builei

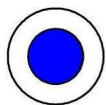
Satul Cheia - Schitul Iezer - Valea Cheia - Valea Comarnice - Schitul Pahomie - Schitul Pătrunsa - Valea Otăsău - Satul Bărbătești

Timp de mers: - vara: 6 ½ - 7 ½ h
- iarna: 9 - 10 h

Locuri de adăpost: Schitul Pătrunsa, Schitul Pahomie, Schitul Iezer

9. 9.

Schitul Pahomie - Stâna Ștevioara - Muchia Frumoasă - Șaua Ștevioara

Timp de mers: - vara: 4 - 4½ h

- iarna: nu se recomandă

Locuri de adăpost: Schitul Pahomie,

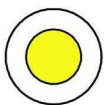
Schitul Pahomie - Poiana Pahomie - Stâna Oale - Curmătura Oale - Curmătura Comarnice

Timp de mers: - vara: 4 ½ - 5 h

- iarna: nu se recomandă

Locuri de adăpost: Schitul Pahomie, stâna Oale, Cabana Cheia

10.

11.

Muntele Cacova - Vârful Piatra (1643 m) - Curmătura Builei - Vârful Buila (1849 m) - Vârful Vânturarița Mare (1885 m)

Timp de mers: - vara: 5 ½ - 6 h

- iarna: nu se recomandă

Locuri de adăpost: refugiul Curmătura Builei

12.

Satul Valea Cheii - Schitul Iezer - Valea Cheia - Cantonul Silvic Comarnice - Cabana Cheia (pe Brâna Caprelor)

Timp de mers: - vara: 4-5 h

- iarna: interzis pe Brâna Caprelor

Locuri de adăpost: Schitul Iezer, Cabana Cheia

13.

Cantonul Silvic Comarnice - Șaua Prislopel

Timp de mers: - vara: 30- 45 min.

- iarna: 1- 1 ½ h

Locuri de adăpost: Cantonul Silvic Comarnice

14.

Băile Olănești - Valea Olănești - Cantonul Silvic Mânzu - Șaua Prislopel - Curmătura Stogșoare - Cabana Cheia

Timp de mers: - vara: 6 - 6 ½ h

- iarna: 8 - 9 h

Locuri de adăpost: Cantonul Silvic Mânzu, Cabana Cheia

17.

Cabana Cheia - Curmătura Comarnice - Plaiul Lespezi - Curmătura Lespezi - Vârful Netedu (1757 m) - Vârful Lespezi (1822 m) - Muntele Zănoaga - Vârful Govora (1958 m) - Șaua Zmeuret

Timp de mers: - vara: 8 - 9 ½ h

- iarna: nu se recomandă

Locuri de adăpost: stânila Zmeuretu

18.

Cabana Cheia - Șaua Hădărău - Vf. Căprăreasa - Muntele Stâna Bătrână - Vf Gera - La Vinclu - Valea Șasa - Satul Săliște

Timp de mers: - vara: 8 ½ - 9 ½ h

- iarna: nu se recomandă

Locuri de adăpost: Stâna Bătrână

MUNȚII CĂPĂȚĂNI

Legenda	
	zonă de campare
	stană
	râu
	creastă calcaroasă
	limita parc
	sector de chei

Harta obiectivelor turistice din
Parcul Național Buila-Vânturarița

Zmeuret
1938

Saua
Zmeuret

Zmeuret
1978

Govora
1957

Vf. Căprăreasa
1799

Folea
1647

Bărbătescu
1865

Netedu
1821

Curmătura
Lespezi
1757

1360

Cheile Olănești
Vf. Stogu
1493

Râul Olănești

Cantonul
Cheia

Vf. Clăia Strambă

Cheile
Cheii

Cuca
1473

Vf. Vânturarița Mică
Curmătura Oale
1601

Curmătura
Comarnice

Vf. Vioreanu
1866

Poiana
frumoasă

Vf. Vânturarița Mare
1885

Băile Olănești

Raul Cheia

Poiana
de piatră

Vf. Buila
1848

Vf. Albu
1659

Schitul
Pahomie

Vf. Piatra
1525
Vf. Tucla
1581

Schitul Pătrunsa

Vf. Cacova
1407

1405

Poiana
Scărișoara

Râul Bistrița

Arnota
1884

Cheile Costești

1875

Cheile Bistrița

Mănăstirea
Arnota

Schitul 44 Izvoare

Râul Costești

Schitul
Păpușa

Biserica
Peri

Mănăstirea
Bistrița

Sat Costești

Sat Pietreni

Sat Bărbătești

Sat
Cheia

11. Obiective turistice naturale

Pe teritoriul parcului există o serie de elemente naturale care pot constitui obiective turistice. Dintre acestea, în primul rând trebuie menționate cele patru sectoare de chei, peșteri și alte forme de relief carstic.

Cheile Bistriței

Cheile Bistriței au o lungime de 1,5 km, cu pereți care se apropie la 8 m în zona cea mai îngustă, cu o biodiversitate deosebită, aici viețuind peste 450 specii ale florei și faunei. Pot fi vizitate folosind drumul forestier de pe firul văii.

Cheile Costești sunt mai greu accesibile datorită inexistenței unei căi de acces pe firul văii și a prăbușirilor de stânci din cariera de calcar. Sunt însă spectaculoase, cu pereți impresionanți, cascade, un mic lac de baraj. Zona este reprezentativă pentru habitatele și speciile din zoele cu stâncării calcaroase, aici întâlnindu-se capra neagră, ienupărul, cetina de negi, etc.

Cheile Cheii sunt unele dintre cele mai sălbatice și spectaculoase sectoare de chei din țară, cu numeroase cascade și cu o mare bogăție a florei și faunei. Aici se află un arboret natural de tisă (*Taxus baccata*). Cheile pot fi vizitate pe un traseu turistic foarte spectaculos: Brâna Caprelor.

Cheile Olănești (Folea), mai scurte dar nu mai puțin spectaculoase, pot fi vizitate pe drumul forestier de pe valea Râului Olănești.

Dintre celelalte forme exocarstice, deosebit de atractive sunt: arcada naturală de la nord de Pătrunsa (**Casa de Piatră**), **Hornurile Popii** din Curmătura Builei, **Iapiezurile** din zona de creastă a Muntelui Cacova, Muntelui Piatra și Muntelui Albu, **abruptul** de pe versantul nord-vestic al crestei, **vârfurile** Tucla, Buila. Vânturarița, Vioreanu, Clăia Strâmbă, Stogșoare, Stogu, **izbururile** din Pietreni (44 Izvoare, Bistrița, Pahomie - Izvorul Frumos).

Toate acestea pot fi vizitate folosind rețeaua de trasee turistice.

Cheile Cheii

În apropierea parcului pot fi vizitate și alte obiective turistice naturale cum ar fi: Rezervația Muzeul Trovanților Costești, Rezervația paleontologică de la Slătioara, nucul secular din Costești, castanii comenstibili seculari de la Bistrița, Mlaștina Mosoroasa din Olănești, etc..

Peștera cu Lac

Peștera Liliecilor

Dintre peșterile vizitabile se remarcă **Peștera Liliecilor (Sfântul Grigorie De-apolitul)** de la Bistrița, a cărei atractivitate este crescută de existența în interior a două biserici rupestre, **Peștera Urșilor** din Cheile Bistriței și peșterile din Cheile Cheii: **Peștera cu Lac**, **Peștera Laleaua Verde**, **Peștera Pagodelor**, **Peștera Rac**, **Peștera Mirajului**, **Peștera cu Perle**, etc.

Cheile Costești

12. Obiective cultural-istorice

Un element în plus de valoare pentru parcul național îl reprezintă existența pe teritoriul acestuia și în imediata apropiere a unor monumente istorice ce pot constitui obiective turistice:

Schitul Pahomie, construit pe o stâncă de calcar, lângă izbulul Izvorul Frumos, este ctitorie a lui

Barbu Craiovescu din 1520.

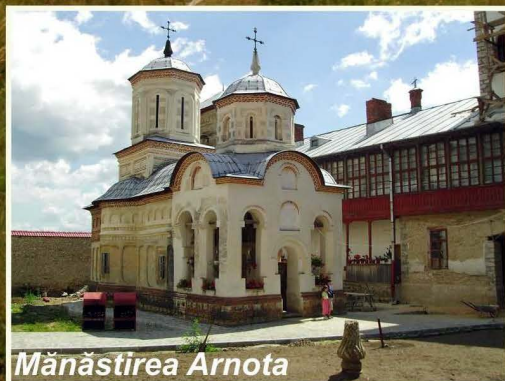
Accesul se face pe drumul forestier de pe Valea Cheia.

Schitul Pătrunsa, una dintre cele mai izolate sihăstiri din țară, este ctitoria din 1740 a Episcopului Climent al Râmnicului și are hramul Cuvioasa Paraschiva. Recent, lângă biserica veche a mai fost construită una nouă, cu aspect de catedrală.

Accesul se face prin Satul Bărbătești.

Mănăstirea Arnota, ctitorie a lui Matei Basarab din 1633, cu hramul Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril și este locul de odihnă a lui Matei Basarab, unul dintre domnitorii care au ctitorit cele mai multe biserici.

Mănăstirea Arnota

Schitul Păpușa

Schitul Păpușa, ctitorie din anul 1712, aflat la 15 minute de mers de Mănăstirea Bistrița, peste râu.

Mănăstirea Bistrița este ctitorie a boierilor Craiovești din secolul XV și are

Mănăstirea Bistrița

hramul Adormirea Maicii Domnului.

Construcția actualului ansamblu de la Bistrița datează din secolul XIX, când a fost construită actuala biserică, având aspect de catedrală și clădirile anexe, cu scopul de a fi palat domnesc.

Pictura bisericii este realizată de Gheorghe Tătărăscu iar catapeteasma este în stil gotic, atipic bisericilor ortodoxe.

Tot la Bistrița se mai află: **Biserica Bolnița** (1520), **Bisericile Sfinții Arhangheli** (1637) și **Ovidenia** (1633) din Peștera Liliiecilor (Sfântul Grigorie Decapolitul), Podul Bibescu Vodă, două cruci monumentale săpate în stâncă în pereții de calcar al Cheilor Bistriței, casa episcopală.

Schitul 44 Izvoare

Schitul 44 Izvoare se află în Satul Pietreni și a fost ridicat în 1701 de către Egumenul Ștefan al Mănăstirii Bistrița.

13. Sport / petrecerea timpului liber

În Parcul Național Buila-Vânturarița pot fi practicate sporturi specifice zonelor montane și pot fi organizate manifestări sportive și de petrecere a timpului liber, datorită conformației reliefului carstic și datorită amenajărilor existente.

În primul rând și cel mai la îndemână este **trekking-ul** (mersul pe jos), care se poate practica pe cele 18 trasee turistice marcate. Acestea sunt de diferite lungimi și grade de dificultate, oricine putând să găsească un traseu pe măsură posibilităților, care să fie parcurs atât vara, cât și iarna.

Traseul de creastă - Vf. Buila

Cheile Bistriței

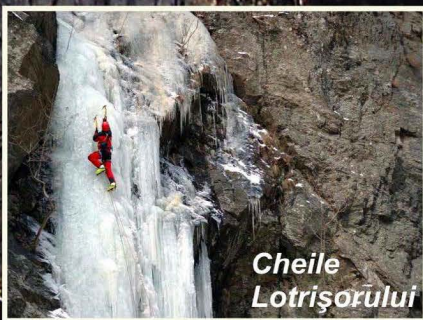
Pe teritoriul parcului a fost amenajat un **traseu de ecoturism**: "Porțile P.N. Buila-Vânturarița: natură și spiritualitate", care poate fi parcurs oricând de orice categorie de turiști, beneficiind de dotările turistice adecvate: marcaje, panouri Informative, Indicatoare

Traseu de ecoturism

Peștera cu Lac

Cheile Lotrișorului

Relieful carstic oferă doritorilor de senzații tari prilejuri de aventură prin **explorarea sportivă a peșterilor**, prin parcurgerea setoarelor de chei, a văilor carstice și hornurilor, a creștelor calcaroase.

Masivul Buila-Vânturarița este foarte bine cunoscut în rândul practicanților escaladei. Aici există peste 100 **trasee de escaladă** amenajate, în mare parte reamenajate recent la standarde de siguranță, în cele 5 zone de cățărare deschise până în prezent:

Cheile Cheii, Cheile Olănești (Folea), Cheile Bistriței, Cheile Costești și Arnota. Unele dintre acestea sunt considerate a fi dintre cele mai dificile din țară.

Escalada pe gheață se poate practica iarna pe versanții abrupti de pe versantul nord-vestic al crestei și pe câteva cascade din împrejurimi.

Mountain-bike se poate practica pe drumurile forestiere de pe văile Bistrița, Costești, Valea Morii, Otăsău, Cheia, Comarnice, Olănești.

Iarna pe versanții abrupti înzăpeziți se poate practica **schii extrem**.

Versanții sud-estici ai masivului oferă bune condiții de practicare a **zborului cu parapanta**.

Toate acestea necesită o **infrastructură** adecvată, aflată în prezent în curs de realizare. Aceasta cuprinde: rețea de trasee turistice montane și trasee de ecoturism marcate și amenajate, refugii montane, spații de campare, adăposturi, puncte de alimentare cu apă, centre de colectare a deșeurilor, observatoare pentru faună, panouri informative, etc.

Cheile Olănești

14. Comunitățile locale

Muntele văzut din Costești

Un element deosebit de important pentru parcul național este implicarea comunităților locale în activitățile sale, ca principal beneficiar al dezvoltării durabile a zonei. Prin înființarea parcului, comunitățile locale au o alternativă viabilă de desfășurare a unor activități nepoluante în contextul dezvoltării turistice a zonei.

Comunitățile locale sunt cele din localitățile pe teritoriul cărora se află parcul (**Costești, Bărbătești și Băile Olănești**), la care se adaugă obștile mănăstirilor și schiturilor din zona parcului și comunitățile din localitățile învecinate: Horezu, Vaideeni, Măldărești, Tomșani, Pietrari, Stoenști, Păușești, Dobriceni.

Proprietarii de teren în parc sunt: statul prin R.N.P. Romsilva, Obștile de moșneni Cheia, Bărbătești și Olănești, Primăria Costești, mănăstirile Bistrița și Arnota, parohiile Pietreni și Costești, proprietari privați individuali, care participă la activitățile parcului prin intermediul reprezentanților din Consiliul Consultativ.

Se dorește ca prin implementarea Planului de Management al parcului să se susțină, promoveze și dezvolte activitățile tradiționale nepoluante, care dau specificul zonei: creșterea animalelor, pomicultura, prelucrarea artizanală a lemnului, dezvoltarea micii industrii a produselor naturale ecologice, dezvoltarea turismului, etc.

Stâna Curmătura Builei

Deși zona în care sunt situate localitățile din preajma parcului național se află pe unul din primele locuri din țară în ceea ce privește potențialul turistic, beneficiind de o mulțime de elemente ce pot constitui obiective turistice, dezvoltarea sectorului turistic în zonă este deficitară.

Turmă de oi pe Muntele Albu

Pe teritoriul parcului se află două mănăstiri de maici (Bistrița și Arnota) și două schituri de călugări (Pătrunsa și Pahomie), care sunt implicate în activitatea parcului prin reprezentanții din Consiliul Consultativ și cu care se va colabora la activități specifice.

Fort de oi

Parcul Național Buila-Vanturarita, atracție turistică suplimentară pentru zonă, prin activitățile de conservare, amenajare turistică și promovare care vor fi desfășurate în cadrul său, poate constitui un pilon al dezvoltării turistice a zonei, în spiritul dezvoltării durabile a întregii regiuni.

15. Obiective turistice în zonă

În apropierea parcului pot fi vizitate și alte obiective turistice naturale cum ar fi: Rezervația Muzeul Trovanților Costești, Rezervația paleontologică de la Slătioara, nucul secular din Costești, castanii comenstibili seculari de la Bistrița, Mlaștina Mosoroasa din Olănești, etc..

În împrejurimile parcului, se pot vizita o serie de obiective culturale istorice, în special biserici și mănăstiri din localitățile vecine parcului, acesta fiind situat într-o zonă cu mare densitate de astfel de obiective:

Mănăstirea Hurezi

1. În Horezu:

- **Mănăstirea Hurezi**, ctitorie a lui Constantin Brâncoveanu din 1696, monument de arhitectură brâncovenească inclus în patrimoniul Unesco

- **schiturile** Mănăstirii Hurezi: Sf. Ștefan (1703), Sf. Ioan, Sf. Apostoli (1698).
- **Biserica veche din Horezu** (sec. XVII)
- **Biserica Urșani** (sec. XVIII). Aici se află mormântul lui I. Gh. Duca,
- **Biserica Râmești** (sec. XVII)
- **Muzeul ceramicii din Horezu**
- **Atelierele olarilor din Satul Olari**

Muzeul Trovanților

2. În Costești:

- **Biserica Peri** din Satul Bistrița (1689)
- **Biserica Ciorobești** din Satul Pietreni (1750)
- **Biserica Grămești** (1664), a doua biserică din lemn ca vechime din Oltenia
- **Biserica Grușetu** (1801)
- **Muzeul de artă Costești**
- **Rezervația Muzeul Trovanților Costești**

Biserica Grămești

Muzeul de artă Costești

Cula Greceanu

3. În Măldărești:

- **Cula Greceanu** (1516)
- **Cula Duca** (1827)
- **Biserica Măldărești** (1790)

4. În Olănești - Cheia:

- **Schitul Iezer** (sec. XIV)
- **Schitul Bradu** (1784)
- **Biserica Sfinții Voievozi** (1722)
- **Mănăstirea Sărăcinești** (1688)

5. În Stoenеști:

- **Schitul Jgheaburi** (1640)

6. În Muierasca: **Mănăstirea Frăsinei** (1860)

Schitul Bradu

16. Tradiții și obiceiuri locale

Zona Olteniei de nord, în care se află parcul și comunitățile locale, este una din zonele țării în care s-au mai păstrat încă nealterate tradiții și obiceiuri, care merită și trebuie păstrate și promovate, putând constitui un element important în promovarea și dezvoltarea turistică a zonei.

Casă în Bărbătești

Tradițiile și obiceiurile din zona parcului sunt un element de atracție, în plus, pentru acesta care pot fi păstrate și promovate

În localitățile din preajma parcului, în special în satele de sub munte, s-au păstrat numeroase **case construite în stil tradițional**, conform specificului zonei: construcție din piatră și lemn, cu beci, acoperite cu șită, cu prispă susținută de stâlpi ciopliți. Asemănătoare dar construite mai simplu, sunt construcțiile provizorii folosite vara: stâni, fânare, etc.

Chiilă la Pătrunsa

Casă în Pietreni

Păstoritul a fost și este o ocupație de bază a locuitorilor din zonă, transhumanța practicându-se de sute de ani, inclusiv în pășunile din parc.

Păstoritul

Zona nefiind niciodată colectivizată, locuitorii au reușit să-și păstreze tradițiile și obiceiurile, strâns legate de ocupațiile zonei.

O altă ocupație de bază în zonă este exploatarea și **prelucrarea lemnului**. De la construcții și până la micile obiecte de uz casnic, lemnul a jucat un rol deosebit de important în viața oamenilor. Meșteșugul prelucrării lemnului (dulgherie, tâmplărie, dogărie, fabricarea șitei, confecționarea uneltelor și obiectelor de uz casnic) s-au păstrat și transmis din generație în generație.

Prelucrarea lemnului

Un alt meșteșug de tradiție pentru zonă este **olăritul**, ceramica de Horezu fiind vestită în întreaga lume.

Toate aceste ocupații la care se adaugă apicultura, fabricarea varului, a stofelor din lână, a covoarelor oltenești, etc., au determinat specificul obiceiurilor și tradițiilor din zonă, axate în jurul evenimentelor importante din viața oamenilor.

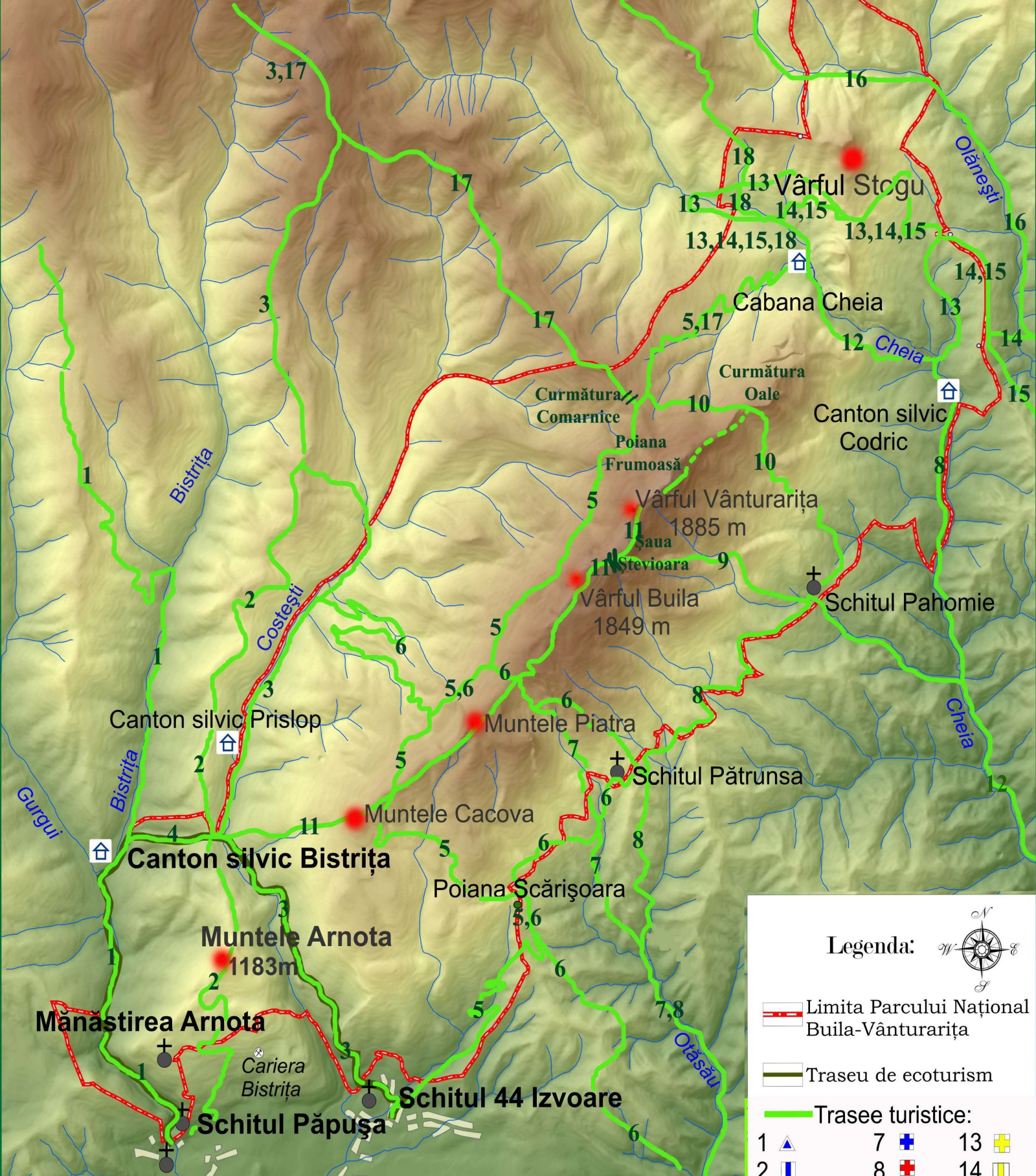
Obiceiurile și tradițiile, portul popular și celelalte produse specifice zonei sunt promovate de către ansamblurile folclorice, de către meșterii renumiți, la manifestările importante: Târgul ceramicii "Cocoșul de Hurez", Festivalul internațional al țiganilor, Nedeia, Izvorul Tămăduirii din Costești, Sfânta Maria, Brăul de Aur, Fagurele de Aur, Sărbătoarea Căpșunului, etc.

Ceramica de Horezu

Festivalul internațional al țiganilor

Legenda:

- Limita Parcului Național Buila-Vânturarița
- Traseu de ecoturism
- Trasee turistice:

1	7	13
2	8	14

Vă rugăm să respectați regulile de comportament în interiorul Parcului Național Buila-Vânturarița !

Parcați mașinile în locurile special amenajate.

Camparea este permisă numai în locurile special amenajate.

Nu adunați plante și nu rupeți ramuri de copaci.

Folosiți numai traseele marcate; evitați poluarea fonică.

Protejați animalele sălbatice; luați doar amintiri și imagini.

Nu aruncați deșeuri; transportați-vă gunoiul în afara parcului.

Țineți câinii sub control.

Cicismul este limitat la drumuri locale și trasee marcate special.

Accesul cu mijloace motorizate este limitat la drumurile auto forestiere.

Material realizat de

Broșură realizată în cadrul proiectului:

Managementul Parcului Național Buila-Vânturarița

Finanțat de Administrația Fondului pentru Mediu
și cofinanțat de Regia Națională a Pădurilor Romsilva

Proiect implementat 2006-2007 de:

în parteneriat cu:

Asociația Kogayon
247115 Costești, Jud. Vâlcea
Tel: 0723/071.648
Email: office@kogayon.ro
www.kogayon.ro

Administrația P.N. Buila-Vânturarița
Str. Pieței nr. 7, Horezu, Jud. Vâlcea
Tel: 0250/860.157 www.buila.ro